

Ordre de 31 de gener de 1987, de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual es desplega el Decret 79/1984, de 30 de juliol, sobre l'aplicació de la Llei 4/1983, d'Ús i ensenyament del Valencià. DOGV 20.02.87

La Constitució Espanyola, a l'article tercer estableix que les llengües espanyoles diferents del castellà seran també oficials en les respectives Comunitats Autònomes, d'acord amb els seus Estatuts.

L'article 7é de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana estableix la cooficialitat del valencià i del castellà en l'àmbit territorial de la Comunitat, encomanant a la Generalitat Valenciana l'adopció de les mesures que puguen garantir i assegurar-ne el coneixement i ús normal. Així mateix estableix que hom atorgarà especial protecció i respecte a la recuperació del valencià.

La concreció d'aquests manaments estatutaris es duu a terme en la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'Ús i Ensenyament del Valencià i en les normes reglamentàries de desenrotllament, dictades a l'empar de la Disposició Final Primera, especialment el Decret 79/1984, de 30 de juliol, així com en les disposicions de rang inferior emanades de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència.

Durant els 3 anys transcorreguts des de l'aprovació de la Llei 4/1983, són indubtables les millores aconseguïdes en el procés de normalització lingüística. En efecte, el valencià s'ha incorporat plenament als plans d'ensenyament en tots els nivells educatius i es tendeix a fer realitat que els alumnes valencians, al final dels cicles escolars, coneguen igualment ambdues llengües oficials.

Paral·lelament, l'ús del valencià com a llengua d'ensenyament ha experimentat un gran increment i progressivament va estenent-se'n la utilització com a llengua vehicular als diferents nivells de l'Ensenyament.

La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència ha adoptat fins ara una sèrie de mesures normatives i actuació encaminades a consolidar els objectius aconseguïts i adequar-los a la realitat sociolingüística dels Centres i a les seues possibilitats reals d'organització.

Amb aquest criteri, partint del que estableixen les Ordres d'1 de setembre de 1984, de 7 de novembre del mateix any i de 6 de juny de 1986, sembla convenient regular alguns aspectes de la normativa que permeten avançar en l'acompliment dels manaments legals, sense que això pugua suposar cap discriminació.

Per tot això,

ORDENE:

Article únic

En els centres de les poblacions relacionades a l'article 35 de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià i pel que fa a la utilització del valencià com a llengua vehicular d'ensenyament tant en alguna de les àrees de l'Educació General Bàsica com en determinades assignatures d'Ensenyaments Mitjans, així com en la totalitat de l'ensenyament se seguirà el següent procediment:

Primer. El Director de cada Servei Territorial proposarà al Director General corresponent l'ús vehicular del valencià en l'ensenyament per als centres escolars que d'acord amb les seues possibilitats organitzatives, la situació sociolingüística i el nivell de coneixements del valencià dels alumnes, i la voluntat manifestada pels seus pares o tutors, ho permeten.

Segon. Vist l'expedient instruït, el Director General corresponent atorgarà l'oportuna autorització garantint el dret individual dels alumnes a rebre l'ensenyament en una o en una altra llengua oficial d'acord amb la voluntat prèviament manifestada.

DISPOSICIO DEROGATORIA

Resten derogats els articles 12.1 i 13 de l'Ordre d'1 de setembre de 1984, l'article 20n. de l'Ordre de 7 de novembre de 1984 i l'article 4 de l'Ordre de 6 de juny de 1986.

DISPOSICIONS FINALS

Primera: S'autoritza la Direcció General d'Educació Bàsica i Ensenyaments Especials i la Direcció General d'Ensenyaments Mitjans a dictar en l'àmbit de les seues competències, totes les disposicions que consideren adequades per tal d'acomplir allò que disposa aquesta Ordre.

Segona: Aquesta Ordre vigirà el dia de la publicació al Diari Oficial de la Generalitat Valenciana.

València, 31 de gener de 1987.

El Conseller de Cultura, Educació i Ciència,

CEBRIA CISCAR I CASABAN